

DZIEJE APOSTOLSKIE

KERYGMAT I PIERWSZA WSPÓLNOTA

Rozdziały 3 - 5

UKŁAD TREŚCI – 3 ROZDZIAŁY

105 wersów

Rozdział 3

- Uzdrowienie chromego (1-11)
- Druga mowa św. Piotra (12-26)

Rozdział 4

- Apostołowie Piotr i Jan przed Sanhedrynem (1-22)
- Modlitwa Kościoła wśród prześladowań (23-31)
- Miłość zespala Kościół pierwotny (32-37)

Rozdział 5

- Ananiasz i Safira (1-11)
- Cuda działane przez Apostołów (12-16)
- Sanhedryn przeciw Apostołom (17-32)
- Wystąpienie Gamaliela (33-41)

UKŁAD TREŚCI – 3 CZĘŚCI

CZĘŚĆ 1

Wydarzenia związane z uzdrowieniem chromego

CZĘŚĆ 2

Funkcjonowanie pierwszej wspólnoty

CZĘŚĆ 3

Reakcja Sanhedrynu na nauczanie Apostołów

WYDARZENIA ZWIĄZANE Z UZDROWIENIEM CHROMEGO

UZDROWIENIE CHROMEGO

- *Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów* (Dz 2,43)
- Pewien człowiek, chromy od urodzenia – kim był?
- „Spójrz...”
- Fakt uzdrowienia – w centrum wydarzenia pozostaje Imię Jezusa, przywołana przez Piotra, które stało się mocą sprawczą
- I co dalej?

UZDROWIENIE CHROMEGO

UZDROWIENIE CHROMEGO

CHROMY

- zerwał się, cieszył się, skakał
- wielbił Boga (nawrócenie?)
- odwaga, brak wstydu
- wszedł do świątyni
- „trzymał się Piotra i Jana”

ŚWIADKOWIE

- przerażenie i podziw
- Bo:
- znali chromego
 - widzieli, co się stało
 - uznali Piotra za osobę wartą wysłuchania – byli gotowi przyjąć jego orędzie

UZDROWIENIE CHROMEGO – II MOWA PIOTRA

I

- wskazuje na swoją niedoskonałość i wyjaśnia, co tak naprawdę się stało, KTO jest jedynym „sprawcą” uzdrowienia
- *...i przez wiarę w Jego imię...*

II

- znamiona oskarżenia kierowanego do Żydów (bez potępiania)
- stopniowo uwalnia ich od winy: *... działaliście w zaślepieniu ...*, a potem dodał, że *...Bóg w ten sposób spełnił to, co zapowiedział...*

III

- nawiązanie do treści Starego Testamentu

A wielu z tych, którzy słyszeli naukę, uwierzyło. Liczba mężczyzn dosięgała około pięciu tysięcy

UZDROWIENIE CHROMEGO – MAŁE ZEŚLANIE DUCHA ŚWIĘTEGO

Wydarzenia po powrocie Apostołów do wspólnoty po pierwszym uwięzieniu:

- opowiadanie o tym, co usłyszeli od arcykapłanów i starszych
- Modlitwa
- nadzwyczajna obecność Boga w tej całej historii

Po tej modlitwie zadrżało miejsce, na którym byli zebrani, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i głosili odważnie słowo Boże (Dz 4,31)

FUNKCJONOWANIE PIERWSZEJ WSPÓLNOTY

FUNKCJONOWANIE PIERWSZEJ WSPÓLNOTY

- dość ogólny opis – I część *summarium* (streszczenie) - Dz 4,32-35

*Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale **wszystko mieli wspólne**. Apostołowie z wielką mocą **świadczyli o zmartwychwstaniu** Pana Jezusa, a wszyscy oni **mieli wielką łaskę**. Nikt z **nich nie cierpiał niedostatku**, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze [uzyskane] ze sprzedaży, i składali je u stóp Apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.*

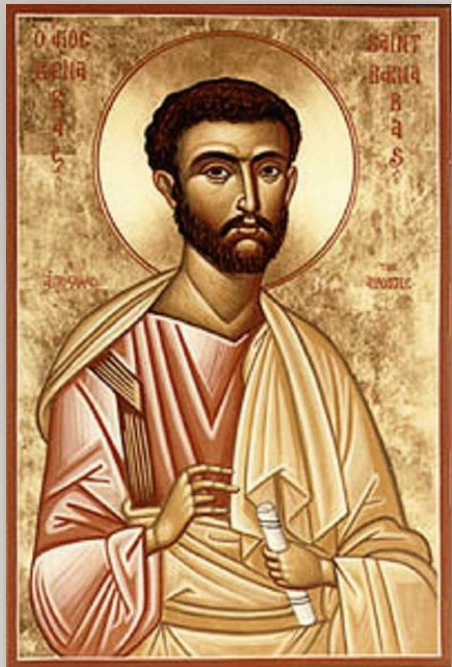
- Ta część stanowi niejako wprowadzenie do opisu dwóch szczególnych przykładów:

Józef, nazwany przez
Apostołów Barnabas

Ananiasz i Safira

FUNKCJONOWANIE PIERWSZEJ WSPÓLNOTY

DOBRY PRZYKŁAD - Józef Barnabas

- Barnabas – „Syn Pocieszenia”
- urodzony na Cyprze Żyd, z rodu Lewiego
- kuzyn św. Marka Ewangelisty
- po wydarzeniach pod Damaszkiem zaprowadził Pawła do Apostołów
- podróżował wraz ze św. Markiem i św. Pawłem

...sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze przyniósł i złożył u stóp Apostołów.

FUNKCJONOWANIE PIERWSZEJ WSPÓLNOTY

ZŁY PRZYKŁAD – ANANIASZ I SAFIRA

- sprzedali swój majątek i uzyskane pieniądze przekazali apostołom
- działając w porozumieniu, część zostawili dla siebie
- publicznie okazali hojność i pełne zaufanie, a naprawdę zataili fragment prawdy
- Piotr wykazał, że oszukali nie ludzi, ale Boga
- historia ta (a przede wszystkim śmierć małżonków) wywołała przerażenie w kościele

FUNKCJONOWANIE PIERWSZEJ WSPÓLNOTY

- II część *summariusum* - Dz 5,12-16

Wiele znaków i cudów działa się przez ręce Apostołów wśród ludu. *Trzymali się wszyscy razem* w krużganku Salomona. A z obcych nikt nie miał odwagi dołączyć się do nich, *lud zaś ich chwalał*. Coraz bardziej też rosła liczba mężczyzn i kobiet, przyjmujących wiarę w Pana. Wynoszono też chorych na ulicę i kładziono na łożach i noszach, aby choć *cień przechodzącego Piotra* padł na któregoś z nich. Także z miast sąsiednich zbiegało się mnóstwo ludu do Jerozolimy, znosząc chorych i dręczonych przez duchy nieczyste, a *wszyscy doznawali uzdrowienia*.

- apostołowie cieszyli się wielkim poważaniem, trwali w jedności
- czynili wiele znaków i cudów, widoczne było „dobre” zainteresowanie działaniami apostołów
- wspólnota systematycznie się powiększała.
- byli też tacy, którzy nie mieli odwagi dołączyć, tacy chcieli być choć w cieniu przechodzącego Piotra

REAKCJA SANHEDRYNU NA NAUCZANIE APOSTOŁÓW

REAKCJA SANHEDRYNU NA NAUCZANIE APOSTOŁÓW

pierwsza reakcja w trakcie mowy Piotra po uzdrowieniu chromego (Dz 4,1): pojmanie, uwięzienie przez noc, przesłuchanie przez zgromadzeniem

Piotr, napełniony Duchem Św., w odpowiedzi na pytanie o moc sprawczą uzdrowienia, odważnie, w formie niejako orędzia, głosił im kerygmat

trudna sytuacja starszozny – najniższa kara: zakazu głoszenia czegokolwiek z powoływaniem się na Imię Jezusa

sprzeciw Piotra i Jana - nie mogą mówić o tym, co sami widzieli i słyszeli

1

REAKCJA SANHEDRYNU NA NAUCZANIE APOSTOŁÓW

kolejne uwięzienie Apostołów (Dz 5, 17-18)

Wówczas arcykapłan i wszyscy jego zwolennicy, należący do stronnictwa saduceuszów, pełni zazdrości zatrzymali Apostołów i wtręci ich do publicznego więzienia.

cudowne uwolnienie (*Anioł Pański otworzył bramy więzienia...*)

kolejne przesłuchanie przed Sanhedrynem – świadectwo Piotra

Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi

Wystąpienie Gamaliela

2

REAKCJA SANHEDRYNU NA NAUCZANIE APOSTOŁÓW

Wystąpienie Gamaliela

wskazał na dwa przypadki, gdy po śmierci przywódcy grupy się rozpraszały i problem znikał.

Zasugerował cierpliwość, bo gdy głoszona przez apostołów nauka:

- pochodzi od ludzi (człowieka, który został zabity) to szybko się skończy
- pochodzi od Boga, to walka z tym jest skazana na porażkę, ale i na potępienie

Został wysłuchany i w efekcie apostołów ubiczowano (za nie dostosowanie się do zakazu głoszenia) i wypuszczona

Gamaliel Starszy (I w. p.n.e./I w. n.e.) – faryzeusz, członek Sanhedrynu, szanowany przez cały naród uczonej w Prawie, nauczyciel Pawła z Tarsu,

PODSUMOWANIE

Nie przestawali też co dzień nauczać w świątyni i po domach i głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie
(Dz 5,42)

Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów (Dz 2,43)

DZIEJE APOSTOLSKIE

KERYGMAT I PIERWSZA WSPÓLNOTA

Rozdziały 3 - 5